Pregaria.cat

Entrada

L'acompanyament de la pregària

Per pregaria.cat el dj., 30/10/2003 - 09:00

Quina cosa més natural és caminar o parlar, i necessitem aprendre les dues coses!!. Un infant, tot sol, mai parlaria ni caminaria. Els humans, doncs, és a través de l'aprenentatge que arribem a la naturalitat humana. Hi ha una base, una necessitat, i fan falta bons mestres amb bona pedagogia.

La pregària necessita d'un cert aprenentatge. A tu tot sol....et venen primer els dubtes, després no saps com fer-ho, a continuació una sensació molt rara d'estar en silenci sense ningú físicament al davant, i finalment, com si es tractés d'una cosa irreal, ho deixes per impossible.

En canvi si has vist altres persones pregant a casa, a la parròquia, al moviment, a Taizé, en un monestir de Carmelites.... penses que és possible, que val la pena, que el teu cor necessita també un camí personal per cercar i trobar a Déu. "M'agradaria saber pregar".

Un bon consell: cerca una persona que et faci d'acompanyant. No resulta difícil trobar-ne. Pot ser gran, jove, home o dona, laic, religiós o religiosa, capellà o monjo, casat o solter. El que importa és que ell pregui amb freqüència i tingui el do de la discreció pedagògica per acompanyar. Com una mena de tutor.

Cal desfer algunes dificultats que normalment es presenten als començaments, més aviat d'ordre racionalista. Demanar com es pot pregar, com preparar-se, si hi ha llibres i estils, totes les informacions pràctiques. Després, de tant en tant, el vas a veure i li expliques com et va, per tal de que ell o ella et puguin aconsellar i així evitis problemes inútils i descobreixis que és fàcil. Perquè certament, al cap de poc temps, amb un acompanyant idoni resulta fàcil.

1.- Pregar és natural, però cal aprendre'n.
2.- Cercar un bon acompanyant és cercar un amic que t'ajudi a anar cap a Déu en la pregària.
3.- El bon acompanyant no fa propaganda d'ell, ni parla massa de com prega. Escolta, pregunta, insinua, dóna mitjans i et deixa lliure.
4.- Moltes dificultats venen de la mentalitat racionalista que ens ha infiltrat la societat. Pregar no és un acte científic. És una relació.
5.- Un acompanyant que et vol "pescar" pel que sigui, és més aviat un directiu que un servidor. Jesús va ser sobretot servidor.
6.- Quan t'acompanyin notaràs que amb poc temps avances molt.
7.- Molts cops quan t'acompanyen a la pregària, notes que ell o ella també prega per tu encara que no t'ho digui.
8.- Si no trobes ningú, nosaltres des de pregaria.cat coneixem persones (homes, dones, preveres, laics, monjos, religiosos/es...) que ens consta que ho fan amb encert. Posa't en contacte amb nosaltres acompanyament@pregaria.cat.